

MEDELELSER

Nr. 10. September 2011

Foreningens medlemmer

Kursus i Retspsykiatri overtegnet, men plads på kurser om Bistandsadvokater

Høring: EU minimumsstandarder for ofre for kriminalitet m.v.

92. Våben - Skydevåben i det offentlige og private rum - Betinget straf - Varetægtsfængsling - Genoptagelse
93. Vold - Jalousi - Samfundstjeneste
94. Vold - Spyt - Samfundstjeneste - Høj alder
95. Husfredskrænkelse - Majestætsforbrydelse - Menneskerettigheder - Dokumentfalsk - Organisationsansvar - EU-borgere - Betinget straf - Udvisning - Sagsomkostninger
96. Trusler mod myndighedspersoner - Betinget straf

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Amagertorv 11, 3.
1160 København K, Telefon 3315 0102
Telefax 3314 1933

Foreningens medlemmer

Som bekendt vedtog foreningen i 2009, at også advokater, der ikke er beneficerede, samt advokatfuldmægtige, kunne ansøge om optagelse i foreningen. De skal ved indmeldelsen dokumentere ikke at være idømt disciplinære sanktioner eller straffedomme af en sådan væsentlighed, at det må antages at ville gøre den pågældende uegnet til beskikkelse som offentlig forsvarer. I Landsforeningens Meddelelser 2010 hæfte 5 (maj 2010) side 109 er navnene anført på de første 25 nye medlemmer.

Her følger indmeldelserne siden:

Stefan Schønemann Jakobsen	Esbjerg
Susanne Hjortgaard	København
Kåre Traberg Smidt	København
Peter Martin Blinkenberg	København
Peter Leth Skude	Maribo
Tina Linnelyst	Søborg
Vivi Muurholm	Sønderborg
Thorbjørn Philippsen	Sønderborg
Rolf B. Ledertoug	Taastrup
Lars Thousig Jensen	Viborg
Brian Møller Stokbro	Aabenraa
Trine Nytrup	Århus
Mikkel Nielsen	Århus

Nye interesserede kan rette henvendelse til foreningens sekretær, Elsebeth Rasmussen, der så vil sende et cirkulære om indmeldelsesbetingelserne. De fleste ansøgere kan forvente svar i løbet af ca. en uge efter at have indsendt det fornødne.

Kursus i Retspsykiatri overtegnet, men plads på kurser om Bistandsadvokater

Landsforeningen indbød i september i samarbejde med Retslægerådet til temamøde om retspsykiatri den 11. oktober 2011 kl. 13:00 på Rigshospitalet. Kurset er nu overtegnet. Men der er stadig pladser på de to kurser om bistandsadvokater, hhv. Viborg 5/11 og København 10/12. Henvendelse eh@swlp.dk (Emilie Hølse hos Henrik Stagetorn).

Høringer – EU minimumsstandarder for ofre for kriminalitet m.v.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

14. september 2011

Vedr.: Sagsnr. 2011-304-0022. Høring over forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål.

Ministeriet har med mail af 2. august 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 16. september 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der har drøftet forslagene ved et bestyrelsesmøde den 25. august og efterfølgende.

1. Minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse

Forslaget er pt. omfattet af Danmarks retsforbehold.

Foreningen henviser til det udførlige høringssvar, der blev afgivet den 4. april d.å. i anledning af Retsplejerådets betænkning nr. 1511/2010 om Behandling af forurettedes civile krav under straffesagen (Adhæsiionsprocessen). Landsforeningen fandt da som Retsplejerådet, at hensynet til den forurettede kan tillægges mere vægt i straffeprocessen, men at der bør foretages en afvejning af hensyn, der er modsatrettede. Hensynet til den forurettede må ikke komme til at vægte tungere end hensynet til den tiltalte. Der bør sikres en fair og uafhængig behandling af straffesagen.

I det nu foreliggende forslag hedder det i **artikel 9** under overskriften "Retten til at blive hørt":

"Medlemsstaterne sikrer, at ofre får ret til at blive hørt under straffesagen og kan tilvejebringe beviser."

Foreningen har ved flere lejligheder, senest i det ovennævnte høringssvar af 4. april d.å., udtrykt betænkelighed ved at lade forurettede eller dennes advokat have en adgang til under bevisførelsen at afhøre tiltalte og vidner om skyldspørgsmålet. Lands-

foreningen er enig med Retsplejerådet, hvorefter det fortsat skal være anklagemyndigheden, der tilrettelægger bevisførelsen mod tiltalte, herunder beslutter hvilke vidner, der skal føres, idet det forudsættes, at bevisførelsen vedrører spørgsmål om straf, og bevisførelsen vedrørende det civile krav i vidt omfang er sammenfaldende. Landsforeningen kan tilslutte sig, at den forurettedes advokat (bistandsadvokaten) får adgang til at foreslå anklagemyndigheden særlig bevisførelse, vel at mærke såfremt denne særlige bevisførelse alene vedrører det civile krav. Såvel anklagemyndigheden som forsvareren skal have adgang til at kunne forelægge en sådan anmodning om særlig bevisførelse for retten til afgørelse. Landsforeningen kan ligeledes tilslutte sig, at det fortsat som udgangspunkt er anklagemyndigheden, der i retten præsenterer de civile krav for retten og fører bevis, herunder afhører tiltalte, forurettede og andre vidner, også om forhold af betydning for det civile krav.

Landsforeningen finder grundlag for, at forurettedes advokat (bistandsadvokaten) kan afhøre eller stille supplerende spørgsmål til forurettede og eventuelle relevante vidner, men adgangen til at stille spørgsmål til tiltalte bør efter Landsforeningens opfattelse klart være undtagelsen og forudsætte, at forsvareren ikke modsætter sig dette.

Det hedder i forslagets **artikel 10** under overskriften "Rettigheder i forbindelse med afgørelser om ikke at rejse tiltale":

- "1. Medlemsstaterne sikrer, at ofre har ret til prøvelse af afgørelser om ikke at rejse tiltale.
2. Medlemsstaterne sikrer, at ofre får tilstrækkelige informationer til at beslutte, om de skal anmode om prøvelse af en afgørelse om ikke at foretage retsforfølgning."

Fsva det første punkt, er der i dansk ret regler om klage over politiets afgørelse om påtaleopgivelse, men ikke fuld aktindsigt, jfr. RPL § 741 c. Landsforeningen er betænkelig ved udvidet aktindsigt til brug for klage, da de hensyn, der ligger bag RPL § 741 c om bistandsadvokatens forbud mod at gøre forurettede bekendt med politiets øvrige materiale, vil være til stede med samme vægt, indtil en påtaleopgørelse er endelig.

Det hedder bl.a. i **artikel 21** i forslaget under overskriften "Sårbare ofres ret til beskyttelse under straffesagen":

- "3a) Foranstaltninger til at undgå visuel kontakt mellem offeret og den anklagede, herunder under vidneforklaringerne, ved hjælp af egnede midler, herunder brug af kommunikationsteknologi."

Artikel 3b omhandler, at offeret kan høres i retslokalet uden at være til stede, og artikel 3d om foranstaltninger, så retsmødet kan finde sted uden tilhørere.

Landsforeningen er betænkelig både ved udvidet brug af videoafhøringer under retsagen og ordninger, der i videre omfang end de gældende regler udelukker tiltalte og/eller offentligheden (pressen) fra at overvære vidneafhøringen af forurettede.

2. Beskyttelsesforanstaltninger i civile sager

Forslaget er pt. omfattet af Danmarks retsforbehold.

Forslaget giver bl.a. mulighed for at give tilhold svarende til straffelovens § 265 og de særlige regler om bortvisning fra hjemmet.

Foreningen finder det ikke acceptabelt, at et andet medlemsland kan udstede sådanne tilhold, der ikke kan prøves af modtagelseslandet. I Danmark er der jo en form for partshøring i forbindelse med meddelelse af tilhold, ligesom domstolene efter de almindelige regler kan prøve lovligheden heraf. Der står side 4 i Justitsministeriets grundnotat, at myndighederne i udstedelsesstaten kun udsteder attest, hvis de grundlæggende rettigheder, der skal sikre retten til en retfærdig rettergang, er overholdt. Dette indebærer bl.a., at den person, der forårsager fare, *under visse omstændigheder* (udh. her) kan anmode om at få beskyttelsesforanstaltningen prøvet i udstedelsesmedlemsstaten.

Efter foreningens opfattelse bør denne *ret til prøvelse være ubetinget* og vel at mærke også i modtagelsesstaten.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 92/2011

Våben - Skydevåben i det offentlige og private rum - Betinget straf - Varetægtsfængsling - Genoptagelse

Straffelovens § 58 og § 192 a, våbenlovens § 10, retsplejelovens § 762

Læser man oversigter over retspraksis, risikerer man at blive forvirret på et højere plan - ikke mindst fordi Højesteret flere gange har ændret på landsretternes strenge praksis - så man er nødt til at læse de afsagte domme med et sideblik på tidspunktet for afgørelsen. En tidligere oversigt har været bragt i Lf. Medd 63/2011, men er nu opdateret med senere trykte afgørelser, ikke mindst 3 højesteretsdomme af 16/9 2011, der omhandler strafudmålingen ved skydevåben på bopælen.

Der er tidligere skrevet en artikel i TfK 2010.313 af landsdommer Kristian Petersen, Vestre Landsret. Selv om den ikke er helt aktuel, idet den ligger før en del af de nænnævnte højesteretsdomme, kan den stadig være relevant for den, der vil vide no-

get om muligheden for betingede domme, konkret vurdering og graduering, idet der redegøres for forarbejderne til de seneste lovændringer. Det var særlig spørgsmålet om "særligt skærpene omstændigheder" og minimumsstraffen på 1 år, hvis forholdet blev subsumeret under straffeloven, der optog politikerne.

Artiklen i TfK indeholder under pkt. 5.2 nogle utrykte landsretsafgørelser, også opdelt efter besiddelse på offentligt og ikke offentligt tilgængeligt sted. En af dem er nedenfor kort refereret med angivelsen KP.

Minimumsstraffen på 1 år, der undertiden gøres delvist betinget, slipper man jo udenom, hvis forholdet alene henføres efter våbenlovens § 10, som er brugt i nogle domme, hvor skydevåbenet er opbevaret på bopælen, og hvor der er givet straffe på f.eks. 4 måneders fængsel, der til gengæld normalt er ubetinget. Der findes imidlertid også afgørelser, der henfører forholdet under § 192 a. Det kan være vanskeligt at se den røde tråd i landsretternes praksis.

Lovændringen trådte i kraft den 15/6 2009, så man skal ikke lede efter trykte landsretsafgørelser i 2009.

Nedenfor redegøres for dommene med højesteretsdommene først, spørgsmålet om opbevaringen, hvorvidt der overhovedet er tale om besiddelse, og spørgsmålet om varetægtsfængsling, der også må ses i lyset af de afsagte Højesteretsdomme. Endelig en enkelt genoptagelsessag.

1. På bopælen

U 2010.2552 H = TfK 2010.867. Besiddelse af skydevåben med tilhørende ammunition på bopælen anset for omfattet af straffelovens § 192 a og straffet med ubetinget fængsel i 1 år. Pistolen var umiddelbart tilgængelig og klar til brug og skaffet på ulovlig vis. Højesteret nedsatte dog straffen fra ØL 1. afd. på 1 år og 2 mdr., da der ikke forelå omstændigheder, der kunne begrunde en fravigelse af udgangspunktet på 1 år. Dissens for ikke at anse forholdet for omfattet af § 192 a. Dommen er afsagt den 25/6 2010.

De følgende 4 højesteretsdomme er alle afsagt den 15/11 2010:

U 2011.494 H. Oversavet haglgevær med tilhørende ammunition opbevaret i lejlighed, men ikke umiddelbart tilgængeligt (hulrum bag aftageligt spejl i badeværelset). Højesteret fandt modsat ØL 3. afd., at der ikke forelå særligt skærpene omstændigheder, hvorfor forholdet ikke var omfattet af § 192 a. Men der var skærpene omstændigheder efter våbenloven, hvorfor straffen blev fastsat til fængsel i 6 mdr.

U 2011.498 H. Fællesstraf af fængsel i 10 måneder (reststraf 124 dage) for besiddelse af pencilpistol uden ammunition samt forskellige narkotiske stoffer. ØL 14. afd. havde henført forholdet under § 192 a og idømt fællesstraf af 1 år og 4 måneder. Højesteret fandt ikke, at der forelå særligt skærpende omstændigheder, og henførte derfor forholdet under våbenloven. Efter en samlet vurdering kunne besiddelse af våbnet ikke anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre. Uden fællesstraffen burde et tilfælde som det foreliggende som udgangspunkt fastsættes til fængsel i 4-6 måneder.

U 2011.502 H. 1 års fængsel for på sin bopæl at have været i besiddelse af en pistol med et magasin med 13 skarpe skud og af yderligere ammunition. T havde tidligere rockerrelationer. Her var Højesteret enig i, at forholdet var henført under straffelovens § 192 a, men nedsatte straffen fra ØL 12. afd.s dom på 1 år og 3 måneder.

U 2011.504 H = TfK 2011.177. 4 måneder efter våbenloven i Højesteret for besiddelse af riffel og haglgevær på uaflåst loft - begge jagtvåben og uden ammunition. Østre Landsrets 4. afd. havde henført forholdet under § 192 a og udmålt 1 år og 3 måneder ubetinget.

HD 16/9 2011, sag 46/2011. T var i Vestre Landsret blevet idømt fængsel i 1 år for overtrædelse af § 192 a ved under særligt skærpende omstændigheder at have opbevaret en pistol med ammunition og magasiner i et uaflåst skab på sin bopæl, hvor han boede sammen med andre. Højesteret stadfæstede subsumptionen og strafudmålingen, idet man fandt, at besiddelse af pistolen efter en *samlet vurdering* (jfr. U 2010.2552 H ovenfor) måtte anses for at have indebåret en nærliggende risiko for, at den ville blive brugt til fare for andre. Tiltrådt, at forholdet var henført under § 192 a, henset til at der var tale om en funktionsdygtig halvautomatisk pistol med tilhørende magasiner, der hver var isat 7 skarpe patroner, at pistolen befandt sig i en pose i et skab på T's værelse, at han ikke havde ønsket at forklare herom, og at der blev fundet bl.a. 6,1 g kokain fordelt på 7 salgsposer, som landsretten havde fundet det bevist var med henblik på videresalg.

Ikke rettergangsfejl, at ransagningsrapport var læst op i landsretten.

HD 16/9 2011, sag 367/2010. T var i Østre Landsret blevet idømt fængsel i 1 år og 3 måneder for overtrædelse af § 192 a ved under særligt skærpende omstændigheder at have opbevaret et oversavet jagtgevær med tilhørende ammunition i et skab på sin bopæl. Højesteret stadfæstede subsumptionen og strafudmålingen. Højesteret lagde vægt på, at våbnet, der var funktionsdygtigt, og den dertil hørende ammunition blev opbevaret på T's værelse i en plasticpose, der lå i et almindeligt skab, og at T flere gange tidligere var straffet for overtrædelse af våbenloven og personfarlig kriminalitet, herunder for røveri i 2003, hvor der blev truet med et oversavet jagtgevær.

Henvisning i præmisserne til UfR 2010.2552 H, UfR 2011.494 H, 498 H, 502 H og 504 H, se ovenfor.

HD 16/9 2011, sag 368/2010. T var i Vestre Landsret blevet idømt fængsel i 1 år og 2 måneder for overtrædelse af § 192 a ved under særligt skærpende omstændigheder at have opbevaret en funktionsduelig pistol med tilhørende ammunition på sin bopæl. Højesteret fandt, at der efter en *samlet vurdering* ikke var fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at T's besiddelse af pistolen kunne anses for at have indebåret en nærliggende risiko for, at den ville blive brugt til fare for andre. Forholdet kunne derfor ikke henføres under § 192 a. Højesteret lagde vægt på, at der var tale om opbevaring på bopælen af en funktionsdygtig pistol sammen med ammunition, at T i 1999 begik et røveri, hvor der blev truet med revolver eller attraperevolver, og endvidere blev fundet skyldig efter våbenloven, men at oplysningerne om T's adfærd efter 2001 var så gode, at der ikke forelå oplysninger om, at T siden 2001 havde haft tilknytning til et kriminelt miljø, og at pistolen blev opbevaret i adskilt stand. Forholdet skulle henføres efter våbenlovens § 10 under skærpende omstændigheder ved at have opbevaret pistolen med tilhørende ammunition uforsvarligt, og da T tidligere var straffet for overtrædelse af våbenloven. Straffen blev ændret til fængsel i 8 måneder.

TfK 2010.148 V. På bopælen besiddet en pistol isat magasin med 3 skarpe patroner, yderligere besiddet 6 patroner, en startpistol og 3 haglpatroner, angiveligt våbensamler, ikke straffet af betydning, henført under § 192 a, fængsel i 1 år og 3 mdr. stadfæstet af landsretten. Dommen er afsagt den 9/11 2009 og ligger således forud for de ovennævnte 8 højesteretsdomme.

TfK 2010.330 V. I et kolonihavehus været i besiddelse af en pistol isat skarp patron, spm. om forsæt, som retten lagde til grund som i alle tilfælde accept af risiko. Henført under § 192 a, yderligere et par småtyverier og lov om euf. Tidligere straffet for overtrædelse af våbenloven. Fængsel i 1 år og 4 mdr. (dissens for 1 år og 2 mdr.). Dommen afsagt den 14/1 2010 og ligger således forud for de ovennævnte 8 højesteretsdomme.

TfK 2010.337 V. Opbevaret et dobbelt oversavet haglgevær for en bekendt i et køkkenskab i en fiskerhytte. Ingen ammunition og særlige omstændigheder omkring overdragelsen. Byretten 30 dages fængsel, men landsretten, der tillod ændring af anklageskriftet til "under særligt skærpende omstændigheder", idømte fængsel i 1 år efter 192 a, på trods af, at besiddelsen var etableret forud for ikrafttræden af den skærpede lov. Dommen er afsagt den 18/1 2010 og ligger således forud for de ovennævnte 8 højesteretsdomme.

TfK 2010.388 Ø. I en uaflåst campingvogn, der stod på et sted, der ikke var offentligt tilgængeligt, været i besiddelse af ammunition og 2 pistoler, hvoraf den ene var isat magasin med skarpe skud, tillige hæleri mht. motorcykel. Henført under § 192 a Landsretten nedsatte straffen fra 1 år og 9 mdr. til 1 år og 3 mdr. Dommen er afsagt den 1/2 2010 og således forud for de ovennævnte 8 højesteretsdomme

TfK 2010.1047 Ø. 1 års fængsel, heraf 9 mdr. betinget for forsøg på hæleri og overtrædelse af § 192 a ved besiddelse af salonriffel, revolver og ammunition på bopæl. Stadfæstelse af byrettens dom. Henvisning til personlige forhold (sygdom) samt ustraffet og uden relationer til bande- eller anden kriminalitet. Dommen er afsagt 15/9 2010 og således forud for 7 af de ovennævnte 8 højesteretsdomme

TfK 2010.1089 V. 1 års fængsel for opbevaring af 2 jagtgeværer, heraf et oversavet. 8 mdr. blev gjort betinget under hensyn til, at K havde haft en mere underordnet rolle. Stadfæstelse af byrettens dom. Dommen afsagt 28/9 2010 og således forud for de 7 seneste højesteretsdomme. Gengivet i Lf Medd 102/2010.

TfK 2010.1091 Ø. Besiddelse af pistol og haglgevær ikke henført under § 192 a, men våbenloven. Pistolen var hjemmelavet, haglgeværet var skjult i adskilte dele, hverken anskaffet ulovligt eller brugt ulovligt. T ikke bande- eller rockerrelateret. 4 mdr.s fængsel. Byretten havde idømt 1½ års fængsel, men betinget. Dommen er afsagt den 28/9 2010 og således forud for de 7 seneste højesteretsdomme. Gengivet i Lf Medd 93/2010.

U 2011.937 Ø = TfK 2011.284 Ø. Besiddelse af skydevåben, pistol og pumpgun med tilhørende ammunition på bopælen i våbenskab ikke omfattet af § 192 a, men skærpende omstændigheder og straffet med fængsel i 4 mdr. Byretten havde henført forholdet under § 192 a og idømt fængsel i 1 år. Afgørelsen i landsretten er den 16/12 2010 og således forud for de 7 seneste højesteretsdomme.

U 2010.1455 Ø. Fængsel i 1 år og 2 mdr. for på bopælen at være i besiddelse af oversavet jagtgevær med tilhørende ammunition. Frifundet fra rettighedsfrakendelse som dørmand. Landsretten lagde vægt på opbevaring i uaflåst skab, og at T's søn kom hver 14. dag, samt våbnets meget farlige karakter. Dommen er afsagt 9/2 2010 og altså forud for de ovennævnte 8 højesteretsdomme.

TfK 2011.137 V. Besiddelse af ikke-ladt og ikke-afkortet jagtgevær på bopælen ikke omfattet af § 192 a, men alene våbenloven, landsretten tillod ikke udvidelse af tiltalen til også at omfatte ammunition til geværet. T uden tilknytning til rockermiljøet og ikke straffet for lignende kriminalitet. Fængsel i 60 dage, der blev gjort betinget. Dommen afsagt 2/11 2010 altså forud for de 7 seneste højesteretsdomme

TfK 2011.246 V. Besiddelse af oversavet haglgevær med to patroner i papkasse i stuen for at kunne beskytte sig. § 192 a. 1 års fængsel. Byretten havde villet give delvis betinget dom. Landsrettens dom er efter 5 af de 8 højesteretsdomme.

U 2011.937 Ø = TfK 2011.284. Besiddelse af skydevåben med tilhørende ammunition på bopælen ikke anset for omfattet af straffelovens § 192 a, men var sket under skærpende omstændigheder, jfr. våbenloven § 10, fængsel i 4 mdr.

TfK 2011.288 V. Besiddelse af enkeltløbet oversavet haglgevær og 72 patroner opbevaret på loftrum, hvortil der var adgang via loftslem og stige. Tidligere straffet for vold og besiddelse af skydevåben, men ikke brug af sådant til kriminalitet. Ingen banderelation. Byretten 1 år efter § 192 a. Landsretten fandt ikke nærliggende risiko for, at våbnet ville blive brugt til fare for andre. Derfor ikke omfattet af § 192 a, derimod under skærpende omstændigheder, navnlig under hensyn til den tidligere straf i 2007. Fængsel i 8 mdr.

U 2011.948 Ø = TfK 2011.298. Besiddelse af skarpladt maskinpistol i lejlighed straffet med fængsel i 2 år. Dommen ligger efter 5 af de 8 højesteretsdomme.

Lf. Medd 66/2011 KB 23/5 2011. T på 47 år, der ikke var straffet af relevans for sagen, var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af våbenloven ved i omkring 4 dage i november på sit værelse på et herberg at have været i besiddelse af en revolver, kaliber 22 af mærket Harrington og Richardsen. Straffen blev fastsat til fængsel i 3 måneder.

"Retten har ved strafudmålingen særligt lagt vægt på, at tiltalte blev truet til at opbevare revolveren, og at der er tale om en kortvarig besiddelse."

TfK 2011.464 Ø. Medlem af Black Cobra fundet i besiddelse af bl.a. skarpladt pistol i kælderrum. 1 års fængsel efter påstand. Ankesagen drejede sig primært om udvisningen, hvor landsretten frifandt for betinget udvisning modsat byretten, da T, tyrkisk statsborger, var født i 1992 i Danmark og ikke havde nærmere tilknytning til Tyrkiet.

TfK 2011.485 Ø. § 192 a ved på sin bopæl i 2 godkendte våbenskabe at have opbevaret bl.a. 3 haglgeværer, 2 rifler, 1 pistol og en tromlerevolver samt 1518 skarp ammunition. Byretten 1 år, hvoraf 3 mdr. skulle afsones. Landsretten forhøjede til 1 år og 3 mdr., hvoraf 1 år undtagelsesvist blev gjort betinget, landsretten lagde vægt på de aflåste våbenskabe, ingen tilknytning til kriminelt miljø, ustraffet og de personlige forhold.

Lf. Medd 79/2010 B. § 192 a ved på sin bopæl at have overdraget en tromlerevolver og et oversavet jagtgevær til A, da hun hørte, at hendes kæreste B var blevet anholdt.

Fængselsstraffen på 1 år blev gjort betinget under henvisning til, at K havde haft en meget underordnet rolle i forbindelse med våbenlovsovertrædelsen.

Lf. Medd 82/2011 B. Våbenlovens § 10, og kun tiltalt for denne. T på 58 år var tiltalt bl.a. for uden tilladelse at have været i besiddelse af en revolver i et lagerrum. Retten fandt, at der forelå skærpende omstændigheder, da lagerrummet var tilgængeligt for udlejer og de personer, som udlejer gav adgang hertil. Straffen af fængsel i 60 dage for dette og andre våbenlovsovertrædelser blev gjort betinget, da T var ustraffet og ikke havde relationer til rockerkredse eller bandemiljøet i øvrigt.

TfK 2011.692 V. Tiltalt for § 192 a, men alene dømt efter våbenloven for besiddelse på bopælen af oversavet, dobbelt, glatløbet jagtgevær med tilhørende ammunition. T havde erhvervet våbnet ved indbrudstyveri, som han også var tiltalt for, for at kunne forsvare sig mod en person, som havde truet ham. Ingen relationer til bandemiljøet. Fængsel i 7 mdr., idet der bl.a. blev lagt vægt på, at våbnet var stjålet ved indbrud.

TfK 2011.708 V. Tiltalt efter § 192 a, men alene dømt efter våbenloven for besiddelse på bopælen af ubrugbar salonriffel med ammunition, samt revolver kaliber 4 mm med ammunition. T havde adskillige tidligere langvarige domme for overtrædelse af våbenloven. Med hensyn til det sidste våben en undskyldelig retsvildfarelse, idet politiet i 2009 havde erklæret, at våbnet ikke var omfattet af våbenloven. Det fandt imidlertid både by- og landsret. Fængsel i 3 mdr. med citat af straffelovens § 82, nr. 4, en nedsættelse fra byrettens 6 mdr.

2. I det offentlige rum

U 2010.2548 H. Besiddelse af skydevåben med tilhørende ammunition på åben gade straffet med ubetinget fængsel i 1 år. Højesteret tiltrådte, at forholdet var henført under § 192 a, og tiltrådte, at der ikke var omstændigheder, der gav grundlag for at fastsætte en højere straf end minimumsstraffen på 1 år. Dommen er afsagt den 25/6 2010.

TfK 2010.168 V. For 10.000 anskaffet skarpladt revolver for at beskytte sig mod ekskærestes nye kæreste og 6 patroner, kørte også rundt i det offentlige rum med den skarpladte pistol, idet han opsøgte faderen til den nye kæreste, frygt for at blive slået ihjel, personligt gode forhold. § 192 a. Byrettens dom på 1 år og 3 mdr., hvoraf alene 3 mdr. skulle fuldbyrdes, blev af landsretten skærpet til, at 6 mdr. skulle fuldbyrdes, med dissenser i begge retninger. Dommen er afsagt den 12/11 2009, altså forud for højesteretsdommen lige ovenfor. Også refereret som utrykt dom hos KP.

VLD 22/2 2010 KP (S-0006-10). K indkøbt skydevåben, som hun medbragte til sønnens lejlighed med 9 skarpe patroner og truede ham. Byrettens dom på 1½ års fængsel blev for 1 års vedkommende gjort betinget af landsretten (Kraftig dissens 3-3 for ikke at gøre nogen del af straffen betinget).

U 2010.969 V = TfK 2010.257. Gennem flere år og senest i juli 2009 på bopæl og i varebil i besiddelse af pistol og 247 skarpe skud. Fundet våbnet ved en tilfældighed på losseplads og var nu på vej til at skaffe sig af med det. Ingen rockerrelation. § 192 a. Mindreårige børn. 1 år og 3 mdr., hvoraf 1 år betinget.

TfK 2010.285 V. Taget i byen med tromlerevolver ladt med 9 skud og trusler efter § 266 ved at have rettet den mod A på banegårdsplads. Tidligere straffet for vold og i 2004 for bl.a. § 191 og våbenloven med 4 års fængsel. Straffen nu fastsat til 2 års fængsel.

TfK 2010.290 Ø. Fængsel i 1 år og 2 mdr. for bl.a. besiddelse af revolver på offentligt sted. De øvrige forhold talte ikke efter landsrettens vurdering, da man stadfæstede strafudmålingen.

TfK 2010.383 Ø. Hæleri og besiddelse af skarpladt pistol i baggård. 1 år og 3 mdr. efter §192 a. Dommen er afsagt 29/1 2010 og dermed forud for den ovennævnte højesteretsdom.

TfK 2010.552 V. Fængsel i 1 år og 6 mdr. for besiddelse af skarpladt pistol i bus samt anvendelse af pistolen i forbindelse med fremsættelse af trusler.

TfK 2010.946 V. Spm om fravigelse af minimumsstraffen på 1 år, som byretten havde idømt for ved sin bopæl at have affyret to skud med pistol. Landsrettens flertal stadfæstede, to voterende ville forhøje straffen til 1 år og 2 mdr.

TfK 2010.974 Ø. Våbensamling af 7 skydevåben med tilhørende ammunition, tillige dømt for hæleri, og havde overdraget pistol med tilhørende ammunition, som han transporterede på sin knallert. Landsretten forhøjede straffen fra fængsel i 1 år og 3 mdr. til 1 år og 6 mdr.

TfK 2010.1070 V. Ikke grundlag for at gøre nogen del af straffen på 1 års fængsel betinget for besiddelse af oversavet jagtgevær med 2 tilhørende patroner på offentligt sted, da T tidl. var straffet flere gange for overtrædelse af våbenloven.

TfK 2011.43 V. Fængsel i 1½ år for overtrædelse af § 192 a, idet T tidligere var straffet for besiddelse af skarpladt våben og nu havde afskudt en revolver på offentligt sted.

TfK 2011.208 Ø. Besiddelse af jagtgevær, som blev brugt til at skyde over vandet. § 192 a, tidligere straffet for vold og våbenloven. Landsretten 1 år, heraf 8 mdr. betinget på grund af personlige forhold. Særvilkår.

Lf.Medd 23/2011 B. T og hans søn S på 20 år var bl.a. tiltalt for overtrædelse af § 192 a, idet S i sin lejlighed opbevarede en skarpladt pistol, som han ved sin anholdelse bad T fjerne, hvilket til dels mislykkedes, idet T blev standset uden for på gaden af politiet. T blev straffet med fængsel i 1 år, hvoraf 8 måneder blev gjort betinget, mens S, der også havde en række færdselsforseelser og et indbrudstyveri, blev idømt fængsel i 1 år og 3 måneder. Dommen er afsagt den 23/9 2010 og altså forud for de seneste 7 højesteretsdomme om besiddelse på bopælen.

Lf. Medd 80/2011 Ø. § 192 a. T på 51 år havde et jagtgevær med tilhørende patroner liggende i sin personbil i flere dage, herunder mens han var på værtshus på Vesterbro. Byretten idømte for dette, 2 knive og 3 spritkørsler ubetinget fængsel i 1 år. Landsretten, der var enig i, at skydevåbnet med rette var henført under § 192 a, og at udgangspunktet var en straf på 1 år, gjorde 6 måneder af straffen betinget henset til T's personlige forhold, herunder hans alder, at han ikke tidligere var straffet samt til, at besiddelsen af våbnene ikke havde relation til bande- eller anden kriminalitet.

3. Besiddelse

U 2010.3029 Ø. Henholdsvis frifindelse og strafbortfald i forbindelse med deaktivering af skydevåben.

Lf.Medd 103/2010 B. T var sammen med A tiltalt for overtrædelse af § 192 a, jfr. våbenlovens § 2, ved i en lejlighed at være i besiddelse af en skarpladt pistol. Der var på pistolen fundet dna, der svarede til begge de tiltalte, ligesom T vedgik, at han kortvarigt havde haft pistolen i hånden under besøg i lejligheden. Retten fandt, at den nærmest blotte berøring var af så ukvalificeret art, at der ikke var tale om besiddelse m.v., som anført i ovennævnte bestemmelser, og frifandt ham. Den medtiltalte fik for samme forhold og forsøg på hæleri med hensyn til våben 1 års fængsel.

Lf.Medd 28/2011 B. T var tiltalt efter våbenloven for kortvarigt at have besiddet en revolver på sin bopæl, idet han rensede den for A, hvorefter A fik udleveret revolveren. Tidligere straffet for våbenloven og våbenbekendtgørelsen. Betinget fængsel i 60 dage, henset til den kortvarige besiddelse.

4. Varetægtsfængsling

Også her må haves et øje på de ovennævnte højesteretsdomme.

U 2010.378 V = TfK.2010.76. Ikke varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2 af mand, der havde besiddet oversavet pumpgun på sin bopæl. Landsretten stadfæstede løsladelsen, idet der blev lagt vægt på forklaringen om baggrunden for anskaffelse af våbnet og på, at det var opbevaret i et låst rum i en pose, og at S ikke havde ammunition til våbnet. Afgørelsen er fra 24/10 2009.

TfK 2010.250 V. Fortsat varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2, nr. 1 af sigtet, der havde været i besiddelse af flere skydevåben, bl.a. en pistol, som han havde skudt til måls med. Landsretten bemærkede, at minimumsstraffen på 1 år ikke kun skal gælde i tilfælde, hvor skydevåben besiddes, bæres eller anvendes på offentlig tilgængeligt sted.

TfK 2010.282 V. Ikke varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2, nr. 1 ved besiddelse af jagtgevær og 46 patroner på bopælen. Der var ikke oplysninger om brug i forbindelse med kriminalitet eller tilknytning til sådanne kredse. Byretten havde varetægtsfængslet, men landsretten løslod den 23/12 2009. Jfr. også Lf.Medd. 5/2010.

TfK 2010.449 V. Ikke varetægtsfængsling af S, der selv havde rettet telefonisk henvendelse til politiet med henblik på aflevering af våben.

TfK 2010.990 V. Ikke grundlag for varetægtsfængsling af T, hos hvem der var fundet et ikke ladt adskilt haglgevær i skab, men ingen ammunition, idet forholdet ikke var omfattet af straffelovens § 192 a.

TfK 2010.1031 V. Særlig bestyrket mistanke om overtrædelse af § 192 a ved besiddelse på bopælen af oversavet dobbeltløbet jagtgevær med tilhørende ammunition, geværet var under madrassen, ammunitionen andetsteds i soveværelset, våbnet anskaffet i hvert fald oprindeligt til at forsvare sig med, idet T var blevet truet. Varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2, nr. 1 stadfæstet af landsretten. Afgørelsen den 6/9 2010.

TfK 2010.1073 V. To sigtede, der havde siddet varetægtsfængslet i ca. 3½ md. på grund af særligt bestyrket mistanke om § 192 a løsladt, idet forholdets grovhed ikke længere krævede, at de ikke var på fri fod. Afgørelsen er fra 24/9 2010 og vedrører de to sigtede, der havde haft en mindre aktiv rolle i anvendelse af en riffel brugt til kviejagt, jfr. Lf.Medd 94/2010.

5. Genoptagelse

Den Særlige Klageret G-027-11, 24/8 2011. T var i byretten og siden i Vestre Landsret tiltalt for på bopælen at have besiddet et oversavet glatløbet haglgevær med tilhørende 21 jagtpatroner. Forholdet blev i begge instanser henført under § 192 a. By- og landsret udmålte begge en straf på 1 års fængsel, men byretten ville under dissens gøre straffen delvist betinget, således at 4 mdr. skulle afsones. Landsretten gjorde hele straffen ubetinget.

Klageretten besluttede med anklagemyndighedens tiltrædelse genoptagelse som omfattet af den væsentlig mildere straffebestemmelse i våbenlovens § 10.

"Anklagemyndigheden har henvist til, at geværet var anbragt i et skab i bryggerset, mens jagtpatronerne lå i garagen 30-35 meter væk. Patronerne tilhørte T's bror. T vidste ikke, at patronerne passede til geværet. Endvidere har T aldrig haft ammunition i geværet. T's besiddelse af det oversavede jagtgevær kan derfor næppe anses for at have indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre."

Den endelig afgørelse foreligger ikke.

Landsforeningens Meddelelse 93/2011

Vold - Jalousi - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62, § 82 og § 244

T på 21 år havde på gaden overfaldet A efter at have set denne kysse T's kæreste. T blev straffet med betinget fængsel i 20 dage og samfundstjeneste i 30 timer.

Københavns Byret SS 2-15808/2011, 4/8 2011

T på 21 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 244, ved om natten ved Nørreport Station at have taget fat i håret på A og trukket hovedet ned, hvorefter T tildelte A et stød på halsen med knæet eller sparkede ham på halsen.

T påstod frifindelse. Han var ustraffet. Forklaringerne er ikke gengivet i dommen, men se nedenfor i præmisserne.

En politiattest beskrev en lille "bule" på venstre side af hovedet og rødmen og ømhed på venstre side af halsen.

T var egnet til samfundstjeneste. Han var studerende og stod foran et udlandsophold.

"Retten's begrundelse og afgørelse:

Tiltalte har erkendt, at han væltede A, efter tiltalte havde set A kysse tiltaltes kæreste. Efter vidnernes forklaring, findes tiltalte skyldig i vold som beskrevet i anklageskriftet med den begrænsning, at tiltalte frifindes for at have tildelt A et stød på halsen med knæet.

Straffen fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. straffelovens § 244.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på voldens begrænsede omfang samt på, at tiltalte udførte volden i en oprørt sindstilstand, efter han havde set A kysse tiltaltes kæreste, jf. straffelovens § 82, nr. 5.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på de særdeles gode oplysninger om tiltaltes personlige forhold.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 30 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63." Afviklingstiden blev sat til 9 måneder af hensyn til udlandsopholdet.

Landsforeningens Meddelelse 94/2011

Vold - Spyt - Samfundstjeneste - Høj alder

Straffelovens § 62, § 82 og § 244

T på 65 år havde på en parkeringsplads spyttet A i ansigtet, mens denne sad i sin bil. Fængsel i 20 dage, der blev gjort betinget af samfundstjeneste i 30 timer, idet der bl.a. blev lagt vægt på T's alder.

Retten i Glostrup nr. 15-4816/2011, 25/8 2011

T på 65 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, ved i maj 2011 på en parkeringsplads at have spyttet A i ansigtet, mens denne sad i sin bil.

Der var påstand om fængselsstraf. T påstod frifindelse. T var egnet til samfundstjeneste. T forklarede bl.a., at han var meget ophidset. Dette støttedes af A's og et vidne V's forklaringer.

Retten fandt T skyldig og fastsatte straffen til fængsel i 20 dage, men gjorde straffen betinget af samfundstjeneste i 30 timer. "Retten har lagt vægt på blandt andet, at der er tale om en overtrædelse af straffelovens § 244, men har også lagt vægt på tiltaltes alder."

Landsforeningens Meddelelse 95/2011

Husfredskrænkelse - Majestætsforbrydelse – Menneskerettigheder - Dokumentfalsk - Organisationsansvar - EU-borgere - Betinget straf - Udvisning - Sagsomkostninger

Straffelovens § 56, § 115, § 171, § 264 og § 306, udlændingelovens § 2, retsplejelovens § 1008, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 10.

11 personer og organisationen Greenpeace Nordic var tiltalt efter de ovennævnte bestemmelser samt straffelovens § 131, ved at være trængt ind på Christiansborg under en statsmiddag under klimatopmødet i december 2009 og foranstaltet en happening, idet 3 af de tiltalte iført festtøj fremviste nogle gule bannere "Politicians Talk, Leaders Act", hvorefter de omgående blev ført væk af sikkerhedsfolk i forhallen.

De blev alle dømt efter § 131, § 264, stk. 1 (dissens), dokumentfalsk vedr. nogle falske akkrediterings- og sweepingdokumenter (dissens for også at henhøre de eftergjorte nummerplader under denne bestemmelse) og overtrædelse af registreringsbekendtgørelsens § 75, vedr. brug af falske nummerplader på de biler, der bragte dem gennem politiafspærringerne. Der var enighed om at gøre straffene betinget. To af dommerne fandt, at straffen burde være fængsel i 14 dage, en dommer ville idømme 30 dage.

De udenlandske tiltalte var alle statsborgere i EU eller Schweiz og blev frifundet for udvisning, jfr. opholdsdirektivet art. 27.

Hovedparten af de tiltalte var ikke tidligere straffet. Fire af dem, A-D, sad frihedsberøvet 17/12 2009 - 6/1 2010.

Organisationen blev i medfør af straffelovens § 306 idømt 25 dagbøder á 3.000 kr.

Statskassen skulle bære sagens omkostninger vedr. de fires varetægtsfængsling. Herudover skulle sagens omkostninger betales med halvdelen til de tiltalte og halvdelen af statskassen.

Københavns Byret SS 4-9617/2011, 22/8 2011

Der henvises til ovennævnte resumé.

Anklageskriftet lød på

"Straffelovens §§ 131, 171, jf. 172, stk. 1, og 264, stk. 1, nr. 1, jf. 115, stk. 1, jf. tillige straffelovens § 306 for så vidt angår Greenpeace Nordic,
ved i tiden op til og den 17. december 2009 frem til ca. kl. 20.20 i forening og efter forudgående aftale, som led i en koordineret Greenpeace-aktion, uberettiget at have skaffet de tiltalte A, B, C, E, F, G, H og I adgang til et afspærret område foran Christiansborg Slot, henholdsvis de tiltalte A, B og C adgang til Christiansborg Slot i København den 17. december 2009 ca. kl. 20.20, på hvilket tidspunkt slottet, hvor Hendes Majestæt Dronning Margrethe II afholdt en statsmiddag, og området foran det ikke var frit eller offentligt tilgængeligt, idet de tiltalte A - I efter planlægning og for-

beredelse i forening med D, J, K og Greenpeace Nordic gjorde brug af falske dokumenter for at skuffe i retsforhold og offentligt eller i retsstridig hensigt udgav sig for at være offentlig myndighed som statsrepræsentanter og politi, ved under kørsel i tre biler, der var forsynet med falske nummerplader, blå udrykningsblink og falske akkrediterings- og sweepingsdokumenter, uhindret passerede politiets adgangskontrol, og derved fik adgang til det afspærrede område foran Christiansborg Slot, hvorefter A, B og C fik adgang til selve slottet, hvor middagen blev afholdt."

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om betinget fængselsstraf på ikke under 60 dage til de tiltalte, dog 70 dage til E, og en bøde på 200.000 kr. til Greenpeace Nordic.

Der var påstand om udvisning vedr. de udenlandske demonstranter.

De tiltalte påstod frifindelse, subsidiært strafbortfald efter straffelovens § 83, mere subsidiært bøde eller betinget frihedsstraf.

Greenpeace påstod frifindelse, subsidiært strafbortfald.

Der blev påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Bevisførelsen udelades i det væsentlige af nærværende referat. Dommen er på 23 sider.

A forklarede bl.a., at der ikke var nogen særlig kontrol. Der var ikke nogen, der gik hen og så på sedlerne på bilerne. Det var slet ikke meningen, at den danske dronning skulle indblandes. De ville blot have budskabet ud til pressen, og middagen bød en unik mulighed herfor.

Det fremgik i øvrigt af sagen bl.a., at nummerpladerne blev trykt på klæbende plastik, der blev sat over de oprindelige nummerplader. Plastikken var ikke reflekterende, og man valgte 007 til nummeret på den første bil efter at have set i avisen, at de særlige biler til topmødet var tildelt FZ 45 efterfulgt af tre tal.

Klistermærker til bilen var forsynet med bl.a. Greenpeace-logo fremstillet med en inkjetprinter. De blå blink var legetøjslys.

E var som den eneste person tidligere straffet. Det var i perioden 2002 - 2011 blevet til 4 bødesager for husfredskrænkelser.

Greenpeace Nordic var i 2006 straffet ligeledes for husfredskrænkelser med 25 dagbøder á 2.000 kr.

Der var ikke under sagen tvivl om det faktiske, herunder hvem der trængte ind, og hvem der havde medvirket gennem planlægningen.

Retten fortsatte vedr. §131 (side 14):

"De tiltalte personer, der opnåede adgang til pladsen foran Christiansborg Slot, optrådte offentligt som statsrepræsentanter og politi derved, at de anvendte 3 biler påsat blå blinklys og forsynet med falske nummerplader med registreringsnumre forbeholdt henholdsvis politi og statsrepræsentanter, ligesom de i påklædning og den sammenhæng, hvorved de optrådte, havde til hensigt at blive - og blev - forvekslet med personer med offentlig myndighed.

Med disse bemærkninger, og da straffelovens § 131 efter sin karakter ikke indebærer nogen uretmæssig begrænsning i ytringsfriheden, findes de tiltalte skyldige i overtrædelse af straffelovens § 131, stk. 1."

Vedr. § 171 anførte retten bl.a.:

"Falske akkrediterings- og sweepingsdokumenter

De tiltalte personer har gjort brug af de falske akkrediterings- og sweepingsdokumenter ved at have anbragt dokumenterne i bilernes forruder, hvor de var synlige for blandt andre de politi- og sikkerhedsfolk, der skulle give adgang til pladsen foran Christiansborg Slot. Der er tale om falske dokumenter i § 171, stk. 2 og 3's forstand, idet dokumenterne hver for sig indeholder en udstederbetegnelse (udstedt af henholdsvis politiet eller FN), dokumenterne fremtræder som bestemt til at tjene som bevis ved i hvert fald at foregive tilhørsforhold til en officiel, adgangsberettiget delegation, og idet dokumenterne hverken hidrører fra politiet eller FN, eller de er givet et indhold, som ikke hidrører derfra.

Det er herefter ubetænkeligt at lægge til grund, at de tiltalte har gjort sig skyldige i forsætlig dokumentfalsk efter straffelovens § 171 for så vidt angår de tiltaltes brug eller medvirken til brug af de i tiltalen anførte - om end ikke særligt præcist angivne - akkrediterings- og sweepingsdokumenter.

Falske nummerplader

To voterende udtaler:

De af de tiltalte personer anvendte nummerplader indeholder ikke nogen udstederbetegnelse, og den falske brug heraf er derfor ikke omfattet af ordlyden af straffelovens § 171, stk. 2's definition af et dokument.

Efter såvel straffelovens § 1 som almindelige, fundamentale retsprincipper kan strafansvar kun ifaldes, når straffebuddet er hjemlet ved lov, eller en retskilde som ganske må ligestilles hermed. Kravet om klar lovhjemmel skal ikke mindst ses i lyset af den betydning, som Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, der blev inkorporeret ved lov i 1992, har spillet i relation til beskyttelsen af i hvert fald helt grundlæggende retsstatsprincipper, herunder princippet om at strafansvar skal være forudsigelig for borgeren.

Hverken ordlyden af straffelovens § 171, stk. 2, eller forarbejderne til bestemmelsen giver et sikkert grundlag for at tillægge straffebuddet et bredere anvendelsesområde, end hvad der klart fremgår af bestemmelsens ordlyd, og i hvert fald ikke i et tilfælde, hvor den handling, der søges straffet, er omfattet af andre straffebestemmelser. Hertil bemærkes, at forholdet vil kunne henføres under straffebuddet i bekendtgørelse nr. 651 af 16. juni 2011 § 100, stk. 3 og 4, jf. § 75 (dagældende bekendtgørelse nr. 633 af 26. juni 2009 § 99, stk. 1, jf. § 72), der har hjemmel i lov om registrering af køretøjer. Overtrædelse af denne bestemmelse hjemler dog alene bødestraf.

Efter indholdet af den kriminaltekniske erklæring af 21. april 2010 kan det i øvrigt lægges til grund, at de falske nummerplader tydeligt adskilte sig fra originale danske nummerplader med hensyn til materiale, skrifttype og ydre mål.

I hvert fald under disse omstændigheder, og således uanset om det kunne anses for åbenbart og kendeligt for enhver, jf. UfR 1981.840/2 H, herunder udlændinge på besøg i Danmark, at en nummerplade hidrører fra en offentlig eller autoriseret virksomhed, finder vi, at der ikke foreligger et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at henføre forholdet under straffelovens § 171, hvorfor vi stemmer for at frifinde de tiltalte for tiltalen for dokumentfalsk i relation til anvendelsen af de falske nummerplader, idet denne del af forholdet i stedet henføres under bekendtgørelse nr. 651 af 16. juni 2011 § 100, stk. 3 og 4, jf. § 75.

En voterende udtaler:

De falske nummerplader var med hensyn til skrifttype, farver, typografi m.v. udformet på en sådan måde, at de på afstand og efter vejrliget den pågældende aften ikke kunne skelnes fra en original nummerplade. Eftersom det er åbenbart og kendeligt for enhver, jf. UfR 1981.840/2 H og Østre Landsrets kendelse af 23. december 2009 i sag nr. S-3628-09, herunder udlændinge på besøg i Danmark, at en nummerplade hidrører fra en offentlig myndighed, finder jeg det ubetænkeligt at fastslå, at de falske

nummerplader må anses som dokumenter i straffelovens § 171, stk. 2's forstand, uanset disse ikke indeholdt nogen udtrykkelig skriftlig udstederbetegnelse.

Jeg stemmer derfor for at finde de tiltalte skyldige i dokumentfalsk efter straffelovens § 171 også som følge af den uberettigede brug af de falske nummerplader.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at de tiltalte frifindes for tiltalen for dokumentfalsk i relation til anvendelsen af de falske nummerplader, idet denne del af forholdet i stedet henføres under bekendtgørelse nr. 651 af 16. juni 2011 § 100, stk. 3 og 4, jf. § 75."

Vedr. § 264, herunder spørgsmålet om **uberettiget**:

"Retten lægger til grund, at de tiltalte personer skaffede sig eller medvirkede til at skaffe andre adgang til de afspærrede områder ved og i Christiansborg Slot alene med det formål at skabe opmærksomhed i offentligheden om et emne af offentlig interesse og at påvirke centrale beslutningstagere, der deltog i middagen på Christiansborg Slot.

Vurderingen af, om de tiltaltes tilstedeværelse på de ikke frit tilgængelige steder var uberettiget, skal herefter ses i lyset af den beskyttelse af ytringsfriheden, der følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10, der imidlertid i stk. 2 tillader restriktioner i ytringsfriheden, der er begrundet i blandt andet hensynet til den offentlige sikkerhed eller til forebyggelse af uorden eller forbrydelse.

To voterende udtaler:

Statsmagts afspærring af området ved og indtil Christiansborg Slot var under de givne omstændigheder helt oplagt velbegrunderet i de i artikel 10, stk. 2, nævnte hensyn, herunder også selvom afspærringen afskar borgere, interessegrupper og andre i at ytre sig i direkte forbindelse med arrangementet. Når aktionens debat- og opmærksomhedsskabende formål tillige vurderes i lyset af dels de muligheder, der i øvrigt har været til stede for at ytre sig, dels den krænkelse af husfreden, som de tiltaltes aktion medførte, kan aktionens formål ikke - uanset hvordan man i øvrigt måtte vurdere betydningen heraf - bevirke, at husfredskrænkelsen må anses for berettiget.

Med disse bemærkninger, og da de tiltalte personer har handlet med forsæt, stemmer vi for at anse de tiltalte skyldige i overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1.

En voterende udtaler:

De tiltalte personers krænkelse af husfreden som led i en Greenpeace aktion var - når der ikke mindst henses til, at krænkelsen fandt sted, hvor pressen havde adgang og hvorfra der direkte blev transmitteret til offentligheden - forholdsvis beskedne, og heller ikke den ulovlige aktion som helhed udgjorde nogen alvorlig krænkelse af beskyttelsesberettigede interesser. Den direkte afstedkomne og efterfølgende omtale af aktionen viser, at der var en betydelig interesse for aktionen og dens formål. Under disse omstændigheder findes hensynet til ytringsfriheden, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10, at skulle vægtes højere end den konkret forvoldte, forholdsvis beskedne husfredskrænkelser, hvorfor aktionen ikke kan anses for uberettiget. Med disse bemærkninger stemmer jeg for at frifinde de tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at de tiltalte findes skyldige i overtrædelse af straffelovens § 264, stk.1, nr. 1."

Vedr. § 115, stk. 1, majestætsforbrydelse:

"To voterende udtaler:

Bestemmelsen i straffelovens § 115 - der er placeret i straffelovens kapitel 13 om forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v. - blev som § 114 medtaget i straffeloven af 1930, der trådte i kraft i 1933, til afløsning af en række bestemmelser i 1866-straffelovens §§ 88 til 93, der særligt indeholdt regler om angreb på og fornærmelig adfærd mod kongen og krænkelse af dennes ærbødighed, men ikke bestemmelser om krænkelse af husfreden. Bestemmelsen, der siden 1930-straffeloven indholdsmæssigt i al væsentlig har været uændret, har levet en stille tilværelse, idet der kun ses at være truffet ganske få domstolsafgørelser vedrørende bestemmelsen siden dennes ikrafttræden i 1933, herunder to byretsafgørelser fra 2004 og 2010 vedrørende trusler rettet mod regenten eller tronfølgeren.

Efter forarbejderne til bestemmelsen har denne navnlig taget sigte på at kriminalisere fornærmelige udtalelser mod regenten, jf. straffelovens § 267, og den trykte retspraksis fra tilsvarende bestemmelser i tidligere gældende straffelove har alle vedrørt fornærmelser mod kongen, jf. til eksempel UfR 1874.138, UfR 1874.672 H, UfR 1982.631 H, UfR 1886.196 H, UfR 1886.525 H, UfR 1986.540 H, UfR 1886.865 H, UfR 1987.159 H, UfR 1910.474 og UfR 1920.150 H.

Den omstændighed, at der siden bestemmelsens vedtagelse kun i få tilfælde er rejst tiltale efter bestemmelsen, gør ikke bestemmelsen uanvendelig, men den almindelige samfundsudvikling siden 1930 og den tiltalepraksis, bestemmelsen har givet anledning til, spiller dog en væsentlig rolle i rettens vurdering af, hvilket anvendelsesområde bestemmelsen var og stadig er tiltænkt. I dag, hvor det efter praksis fra Den Eu-

ropæiske Menneskerettighedskonvention ville være konventionsstridigt at anvende strafskærpselsesbestemmelsen inden for dens ordlyd og oprindelige kerneområde vedrørende krænkende ytringer, må bestemmelsen navnlig tage sigte på - og har i få tilfælde været anvendt på - forhold, hvor regenten m.v. har været udsat for et målrettet angreb eller en målrettet krænkelse eller forstyrrelse.

De tiltaltes husfredskrænkelse i denne sag var ikke rettet direkte mod Hendes Majestæt Dronningen og havde ikke som sit formål - og vist nok heller ikke som følge - hverken at genere eller forstyrre Hendes Majestæt Dronningen som person eller myndighedsperson. Krænkelsen af husfreden foregik på et tidspunkt og på et sted, hvor pressen var til stede og transmitterede direkte fra lokaliteterne. De tiltalte personers handling indeholder således ikke de for bestemmelsen i § 115, stk. 1, sædvanlige kendetegn bestående i et angreb, en forstyrrelse eller krænkelse rettet direkte mod regenten som person eller myndighedsperson. De tiltaltes krænkelse af husfreden ved at skaffe sig adgang til Hendes Majestæt Dronningens repræsentationslokaler falder således umiddelbart uden for beskyttelsesinteressen i straffelovens § 115, stk. 1. På denne baggrund, herunder i lyset af bestemmelsens forarbejder og tidligere anvendelsesområde, finder vi det betænkeligt at anse et tilfælde som det foreliggende omfattet af bestemmelsen, hvorfor vi stemmer for at frifinde de tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 115, stk. 1.

En voterende udtaler:

De tiltalte personers krænkelse af Hendes Majestæt Dronningens husfred er klart omfattet af gerningsbeskrivelsen i straffelovens § 115, stk. 1. Der er ikke oplyst omstændigheder, der giver grundlag for en anden vurdering af strafbarheden af de tiltalte personers handlinger end den, der klart fremgår af bestemmelsens ordlyd, hvorfor jeg stemmer for at finde de tiltalte skyldige i overtrædelse af straffelovens § 115, stk. 1.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at de tiltalte frifindes for tiltalen for overtrædelse af straffelovens § 115, stk. 1."

"Sanktionen

De tiltalte er herefter fundet skyldige i overtrædelse af straffelovens § 131 ved enten selv eller ved at have medvirket til at andre udgav sig for at have offentlig myndighed, i husfredskrænkelse efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, i dokumentfalsk efter straffelovens § 171 vedrørende de falske akkrediterings- og sweepingsdokumenter og i overtrædelse af registreringsbekendtgørelsens § 75 vedrørende brug af falske nummerplader.

To voterende udtaler:

Ved straffens fastsættelse lægger vi vægt på, at der var tale om planlagte forhold begået af flere i forening, og at aktionen var rettet mod et sikkerhedsfølsomt arrangement. Vi lægger imidlertid også vægt på, at forholdene blev begået som led i en fredelig politisk happening med et debatskabende formål, at husfredskrænkelsen fandt sted, hvor pressen havde adgang, og hvorfra der direkte blev transmitteret til offentligheden, og at ingen væsentlig særskilt ret således blev krænket i forbindelse med aktionen. Det indgår tillige i bedømmelsen af strafværdigheden af det passerede, at det må lægges til grund, at Greenpeace forinden aktionen havde gjort politiet opmærksom på, at der i forbindelse med middagen på Christiansborg Slot ville blive gennemført opmærksomheds- og debatskabende aktioner. Endelig lægger vi vægt på, at de tiltalte har bidraget til sagens opklaring, og at der er gået forholdsvis lang tid, siden forholdene blev begået.

Efter en samlet bedømmelse af karakteren af de domfældte forhold sammenholdt med det oven for anførte finder vi, at der foreligger formildende omstændigheder, men dog ikke af en karakter, der kan begrunde bortfald af straffen i medfør af straffelovens § 83.

Med disse bemærkninger stemmer vi for at fastsætte straffen for hver af de tiltalte personer til fængsel i 14 dage.

En voterende udtaler:

Jeg lægger ved straffens fastsættelse vægt på forholdenes karakter og den forudgående planlægning og finder, at der ikke foreligger formildende omstændigheder i en grad, der kan begrunde strafbortfald eller lavere straf end fængsel i 30 dage, hvorfor jeg stemmer for at fastsætte straffen for hver af de tiltalte personer til fængsel i 30 dage.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at de tiltalte personer idømmes fængsel i 14 dage, jf. straffelovens § 131, § 264, stk. 1, nr. 1, og § 172, stk. 1, jf. § 171, samt bekendtgørelse nr. 651 af 16. juni 2011 § 100, stk. 3, jf. § 75, og for tiltalte E's vedkommende tillige straffelovens § 89.

Samtlige voterende udtaler:

Henset til forholdenes karakter, de tiltalte personers personlige forhold og den tid, der er forløbet, siden forholdene blev begået, gøres straffen betinget med vilkår som angivet nedenfor, jf. straffeloven § 56, stk. 2.

Tiltalte Greenpeace Nordic, der som juridisk person ikke straffes med fængsel, straffes efter samme bestemmelser, jf. tillige straffelovens § 306 og bekendtgørelse nr. 651 af 16. juni 2011 § 100, stk. 4, med 25 dagbøder á 3.000 kr. Der er herved henset til forholdenes karakter og til, at tiltalte Greenpeace Nordic tidligere er straffet for overtrædelse af straffelovens § 264, stk.1, nr. 1."

Udvisning:

Vedr. udvisning var der ikke særlige forhold efter § 26, stk. 1, der talte imod. Men de pågældende var alle statsborgere i EU eller Schweiz, "hvorfor en udvisning af disse kun kan ske, såfremt udvisningen er forenelig med artikel 33, sammenholdt med artiklerne 27 og 28, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet), jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 3.

Der er intet grundlag for at antage, at de tiltalte indrejste til Danmark alene med det formål at deltage i eller forberede den ulovlige aktion. De tiltaltes handlinger i denne sag kan herefter og efter omstændighederne i øvrigt ikke anses som udtryk for en adfærd, som udgør en sådan reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, at der - uanset de tiltaltes i forskellig grad ringe tilknytning til Danmark - er grundlag for udvisning, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2., 2. led."

Sagsomkostninger:

"Efter retsplejelovens § 1008, stk. 1, skal en tiltalt, såfremt vedkommende findes skyldig, erstatte det offentlige de nødvendige udgifter, som er medgået til sagens behandling. Har sagen været rettet på andre forbrydelser foruden dem, for hvilken tiltalte dømmes, er tiltalte ikke pligtig til at erstatte de derved foranledigede yderligere omkostninger, jf. bestemmelsens stk. 2.

De tiltalte er alle fundet delvist skyldige i tiltalen, idet der er sket frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 115, stk. 1, ligesom de tiltalte er frifundet for dokumentfalsk efter straffelovens § 171 vedrørende de falske nummerplader, hvilket forhold blev henført under en bestemmelse i særlovgivningen.

Henset hertil, og i øvrigt til den tid, der er gået til sagens behandling, findes de tiltalte at skulle udrede halvdelen af sagens omkostninger, mens det offentlige skal udrede den resterende halvdel, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 1, sidste led.

Efter udfaldet af sagen findes det offentlige tillige særskilt at skulle udrede de omkostninger, der vedrører den del af sagen, hvor de tiltalte A - D sad varetægtsfængslede."

Trusler mod myndighedspersoner - Betinget straf

Straffelovens § 56 og § 119

T prøvede at afværge et udlæg fra SKAT ved at fremkomme med trusler i telefonen. I byretten idømt 20 dages fængsel, hvoraf 10 dage skulle afsones. Landsretten stadfæstede strafudmålingen, men gjorde hele straffen betinget, da det fremgik af en e-mailkorrespondance mellem T's revisor og en anden medarbejder hos SKAT, at denne medarbejder til en tredje medarbejder udtrykte håb om, at vedkommende kunne behandle ansøgningen om at sætte udlægssagen i bero. (Dissens af én dommer for ubetinget straf i det hele).

ØL 21. afd. a.s. S-888-11, 8/9 2011

T på 41 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved i september 2010 om morgenen at have truet "forurettede som arbejdede i Skattecenter" med angivet adresse, ved at sige: "Du skal ikke møde op på adressen, for så slår jeg dig ihjel. Hvis du kommer, skal du huske at tage styrthjelm og tandbeskytter med, for du slipper ikke levende derfra."

Der var påstand om straf. T, der var ustraffet, nægtede sig skyldig.

T forklarede bl.a., at han havde ringet til den pågældende medarbejder A (der altså ikke var navngivet i anklageskriftet, ER). Hans revisor behandlede sagen, og udlægsforretningen skulle sættes i bero. Det ville være ulovligt at gennemføre udlægsforretningen. Hvis A gjorde det alligevel, burde hun tage styrthjelm og tandbeskytter på, da han ville forsvare sin lejlighed mod ulovlig indtrængen.

Skattesagen vedrørte en tvist om, hvorvidt T skulle betale skat i Danmark, når han var blevet beskattet af sine indtægter i Spanien, hvor pengene var tjent i 2007 (let forkortet referat, ER).

A forklarede bl.a., at hun på arbejdet var blevet ringet op om morgenen af T, der sagde, at hun ikke skulle komme ud på bopælen, da han ikke skyldte SKAT penge. Han ville slå hende ihjel, hvis hun kom. Det ville være en god ide at tage en hjelm med til at have hjernen i. Foreholdt politirapporten vedstod vidnet, at ordvalget var som gengivet i rapporten (og anklageskriftet).

Byretten udtalte:

"Tiltalte har uden forbehold erkendt, at han den 27. september 2010 kl. 08.32 telefonisk har truet forurettede som arbejdede i Skattecenter, (. adr.), ved at sige: "Du skal ikke møde op på adressen. Hvis du kommer skal du huske at tage styrthjelm og tandbeskytter med". Efter den troværdige forklaring fra forurettede finder retten det med den til en domfældelse fornødne sikkerhed bevist, at tiltalte tillige udtalte sig på en måde, der var egnet til at true forurettede på livet. Retten finder derfor tiltalte skyldig.

Tiltalte straffes med fængsel i 20 dage, jf. straffelovens § 119, stk. 1.

10 dage af straffen skal afsones nu.

Resten af straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 58, stk. 1.

Retten har lagt vægt på, at overfaldet er sket telefonisk uden anden konkret anledning end forurettedes skriftlige meddelelse om foretagelse af udlæg. Retten har tillige lagt vægt på, at truslernes formulering har været så grov, at de konkret har været egnet til at forurettede måtte frygte for sit liv og sin førlighed. Retten har i formildende retning lagt vægt på, at tiltalte ikke tidligere er straffet, og at kriminaliteten er sket på et tidspunkt, da tiltalte har været i en presset situation efter en tvangsauktion."

Betingelserne omfattede en prøvetid på 1 år.

T ankede til frifindelse, subsidiært formildelse, navnlig således at hele straffen blev gjort betinget. Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

T uddybede bl.a., at han havde henvist A til at rette henvendelse til den tredje medarbejder, fordi revisoren havde talt med denne, og de var i gang med at løse problemerne. Han mente, at alle retsmidler skulle være udtømt, før der måtte foretages udlæg. Han var desperat. Hans ejerlejlighed var to dage forinden blevet solgt på tvangsauktion rekvireret af en panthaver. Han var nu syg på grund af SKAT's behandling, på sygedagpenge og på lykkepiller.

A forklarede bl.a., at udlægsforretningen fortsat ikke er gennemført. Hun var ikke længere sagsbehandler på sagen.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Anklageskriftet findes at indeholde en tilstrækkelig og tydelig angivelse af, hvad tiltalte er tiltalt for, jf. retsplejelovens § 834.

SKAT's brev om foretagelse af udlæg var en lovlig tjenestehandling, og det tiltrædes, at forholdet er henført under straffelovens § 119, stk. 1.

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

Straffen findes passende udmålt.

En voterende finder, at hverken omstændighederne omkring skattesagen eller oplysningerne om tiltaltes personlige forhold giver grundlag for at gøre straffen helt eller delvis betinget.

Fem voterende lægger efter bevisførelsen til grund, at de telefoniske trusler fremkom som en spontan reaktion i en presset situation.

Uanset de fremsatte truslers alvorlige sproglige indhold findes der at foreligge sådanne særlige omstændigheder, at det er forsvarligt undtagelsesvis at gøre hele straffen betinget. Landsretten har herved navnlig lagt vægt på, at det af e-mailkorrespondance mellem tiltaltes revisor og en anden medarbejder hos SKAT fremgår, at der den 17. august 2010 var indsendt anmodning om genoptagelse af skattesagen, at tiltaltes revisor den 23. september 2010 var i kontakt med denne medarbejder hos SKAT om sagen, og at medarbejderen den 27. september 2010 kl. 09.05 i en e-mail til en tredje medarbejder hos SKAT, som efter hendes oplysninger behandlede udlægssagen, anførte, at hun håbede, at vedkommende kunne behandle ansøgningen om at sætte tvangsudlægget i bero.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at straffen i det hele gøres betinget som nærmere nedenfor bestemt.

I øvrigt stadfæstes dommen."

Prøvetiden blev sat til 2 år.

- oo0oo -

Forsvareren bemærker, at både anklager og forsvarer havde fundet frem til Tfk 2009.519 V, betinget fængsel i 20 dage for trusler mod SKAT's medarbejdere, men at parterne var uenige om ligheden med nærværende sag.